

1853 18. April 1907: Eneste Beh. af Fællesudv. Indst. ang. Lovf. om Nationalbankens Oktroj. 1854

dømme. Under disse Omstændigheder har jeg ment ikke at kunne gøre andet end at gaa med til Indstillingen til § 9 og ogsaa at anbefale den.

P. G. C. Jensen: Naar mine Meningsfæller og jeg ere nævnede med blandt de Fællesudvalgsmedlemmer, der nævnes som Flertal først i Betænkningen, er Sammenhængen dermed den, at der fra anden Side i Fællesudvalget blev stillet et Forslag som dette, der blev overvejet og undersøgt, og til hvis Affattelse hver især gav sit Bidrag. I den Skikkelse, hvori det saa omsider er kommet til at foreligge, kunne jeg og mine Meningsfæller ikke have andet at indvende derimod, end at vi synes, at det ikke er rigtigt passende at byde en Minister en Stilling som den, Finansministeren vil faa efter et Forslag som dette. Men da de Herrer ønskede det, da der var Flertal for det, og naar Ministeren virkelig vil modtage et Forslag som dette, hvorved han sættes ganske udenfor Spillet, var der i og for sig for os ikke noget at sige dertil. Stemmeret har han ikke, han faar altsaa en Stilling som Statist, som en Mand, der overhovedet intet kan gøre. Thi at det, at han kommer til Stede i Direktionens Møder, skulde kunne udøve nogen Indflydelse, er jo paa Forhaand saa at sige udelukket. Men, som sagt, naar andre ærede Medlemmer af Flertallet have fundet det passende, og det ikke synes, at Ministeren har noget imod at modtage det, kunne vi heller ikke have noget derimod. Det er altsaa den Maade, hvorpaa vi ere med i det Flertal, der indstiller dette Forslag.

Medens nu altsaa Finansministerens Stilling efter Resultatet af Forhandlingerne ikke er bleven særlig gunstig, er det lykkedes den ærede Justitsminister at føre det ham magtpaaliggende Forslag igennem, nemlig at have to kongevalgte Direktører. Dette er jo lykkedes ham ved det ikke ganske ubekendte Fænomen, at de ærede Herrer frikonservative stundom ved Slutningen af en Sags Behandling have en modsat Stilling af, hvad de havde ved Begyndelsen. Og saa kan man jo ikke sige videre, end at naar man derved tilvebringer et Flertal, maa Mindretallet her ligesom ellers bøje sig. Jeg kan ikke

betvivle, at saaledes som Sagen foreligger, vil Forslaget, som er stillet af et Flertal, hvortil vi altsaa ikke høre, blive vedtaget. Og jeg kan tænke mig den frydefulde Hjertebanken, der vil være hos mange Medlemmer, ikke her i Salen, men nedenunder, med Hensyn til det ny fortræffelige Embede, som det nu vil ligge i Regeringens Magt, naar Loven træder i Kraft, at besætte, — et Embede, som jo betyder noget mere end de to smaa Embeder, vi oprettede i Gaar. Det gaar i disse Tider ret flot til med Embeder, vi oprette jævnlig nogle, i Gaar to, da vi vedtog Oprettelsen af Overnævnet, tror jeg, det hedder, i Fiskerisager.

Men jeg ønsker dog, inden jeg slutter de faa Bemærkninger, jeg har at gøre om denne Sag, at henlede Opmærksomheden paa det af Mindretallet stillede Ændringsforslag. Jeg skal derom sige, at under Forhandlingerne i Fællesudvalget fik jeg for første Gang Grunde, det, som jeg kalder Grunde, at høre for, at man skulde have to kongevalgte Direktører, thi jeg regner ikke saadanne almindelige Udtalelser, som vi tidligere have hørt, for Grunde, Udtalelser om „Statens Interesser“ og „Samfundets Interesser“ ganske i Almindelighed, uden at man kan paavise, hvori de egentlig bestaa. Men her blev der nævnt en Grund, som jeg maatte sige dog havde noget paa sig, det var dette, at naar nu Aktionærerne skulle spille en ikke saa ringe Rolle, naar Aktionærerne skulle til at stemme og vælge Repræsentanter, er der altid nogen Mulighed for, at der gør sig Opfattelser gældende, som ikke ere fuldkommen heldige; man kan jo tænke sig en Agitation blandt Aktionærerne, og at man derved kunde faa Resultater frem, som ikke altid vare ganske heldige. For saa vidt kunde der være Spørgsmaal om, at man efter denne Banks særlige Stilling kunde ønske en anden, noget regulerende Indflydelse for at fjerne det, som paa Forhaand maatte anses for at være skadeligt. Hvad jeg her har sagt om Aktionærerne, gælder naturligvis ogsaa om Repræsentanterne, der skulle vælges af Aktionærerne og ville være Udtryk for dem. Af Hensyn hertil var det, der fra vor Side blev foreslaaet, at Regeringen skulde have den Indflydelse, at Valget af de 4 Direk-